

Крамаренко Д.Л.

студентка 2-го курсу факультету адвокатури

Національного університету «Одеська юридична академія»

НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ АДВОКАТІВ УКРАЇНИ

Необхідність реформування інституту адвокатури в Україні, яке відбулось 5 серпня 2012 року із прийняттям Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» була обумовлена рядом фактів, серед яких не останню роль відігравали також і відповідні міжнародні зобов'язання, взяті Україною, зокрема, і перед радою Європи. Як зазначалось у пояснювальній записці до проекту закону, – адвокатура відіграє важливу роль у житті українського суспільства, що, в свою чергу, вимагає від неї високої професійності, незалежності та ефективності щодо здійсненні своїх функцій. Прийняття, у зв'язку із цим, нового Закону про адвокатуру мало б сприяти досягненню відповідних цілей та завдань, які ставляться перед цим інститутом, та які не можна було повною мірою реалізувати у межах існуючого законодавства, адже, як стверджується, переважна більшість його положень не відповідає сучасному стану суспільних відносин і викликам, що постали перед українською адвокатурою

але одним з найбільш обговорюваних питань які виникли ще за довго до прийняття нового закону, було створення єдиної професійної організації адвокатів.

Питання щодо створення єдиної організації адвокатів України, на умовах обов'язкового членства усіх адвокатів України тривалий час було одним з найгостріших. у висновку Головного експерту управління Верховної ради України щодо законопроекту про «адвокатуру та адвокатську діяльність» зазначалось: сумнівним по суті є положення проекту про обов'язковість членства адвокатів у Національній асоціації адвокатів України, оскільки:

1. обов'язкове членство всіх адвокатів у цій організації суперечить ч. 4 ст. 136 Конституції України, про те що ніхто не може бути примушеним до вступу в будь-яке об'єднання громадян

2. Згідно з ст. 20 Загальної декларації прав людини від 10 грудня 1948 року, ніхто не може бути примушений вступати до будь-якої асоціації

3. відповідно до пунктів 23,24 основних положень про адвокатуру, прийнятих 8 конгресом ооН 1 серпня 1990 року, адвокати мають право на вільне об'єднання, зокрема, мають право створювати місцеві, національні, міжнародні організації та відвідувати їх без побоювання їх професійної діяльності

Проте така оцінка ідеї єдності адвокатів впливає із мішування понять громадянських організацій, що можуть бути створені адвокатами (ст. 18 Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність») та адвокатською корпорацією.

обов'язковість належності до адвокатської корпорації не може розглядатися, як тиск на адвокатів, адже вступ до адвокатської професії є суто добровільним. особи, що не мають наміру займатися адвокатською діяльністю, можуть здійснювати інші види юридичної практики.

у чинному законі положення щодо Національної асоціації адвокатів України закріплено в ст. 45:

Національна асоціація адвокатів України є недержавною некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх адвокатів України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування.

Національна асоціація адвокатів України:

1) представляє адвокатуру України у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями, делегує представників до органів державної влади;

2) захищає професійні права адвокатів та забезпечує гарантії адвокатської діяльності;

3) забезпечує високий професійний рівень адвокатів України;

4) забезпечує доступ та відкритість інформації стосовно адвокатів України;

5) виконує інші функції відповідно до цього Закону.

На мою думку, створення Національної асоціації адвокатів України є правильним рішенням, оскільки дана асоціація буде відстоювати права і інтереси всього адвокатського співтовариства України, але головне те, щоб вона не втручалася в професійну діяльність адвоката